

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL.

Pentru Sibiu pe an 14 C., 6 luni 7 C., 3 luni 3 C. 50 fl.
Pentru monarhie pe an 16 C., 6 luni 8 C., 3 luni 4 C.
Pentru străinătate pe an 24 C., 6 luni 12 C., 3 luni 6 C.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației tipografiei arhiepiscopale, Sibiu, str. măcelarilor 45.

Correspondențele

să se adreseze Redacției „Telegrafului Român”, strada măcelarilor nr. 45.
Epistole nefrancate se refuză. Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE.

Pentru odată 14 fl., — de douăori 24 fl., — de trei ori 30 fl.
rândul cu litere garmond.

Nr. 12,874/1907 Plen.

Cerculariu.

cătră onorații membri clericali și mireni ai sinodului protopresbiterial ordinar și extraordinar-electoral din tractul gr.-or. Sibiu.

Incredințat din partea Preașezmii Consistoriului arhiepiscopal cu convocarea și cu conducerea sinodului protopresbiterial înmulțit al tractului Sibiului, chemat a face alegerea de protopresbiter, am onoare a convoca prin aceasta conform regulamentului congresual pentru procedura la alegerea de protopresb. pe onorații membri ai sinodului protopresbiterial al tractului Sibiului, ordinar și înmulțit, preoți și mireni, la Sinodul electoral, ce se va ține la Vineri, în 18/31 Ianuarie 1908, la oarele 10 a. m. în sala cea mare a seminarului nostru arhiepiscopal din Sibiu, pentru alegerea de protopresbiter al tractului Sibiu.

Totodată invit pre on. membri ai acelui sinod la sfânta Liturgie, împreună cu chemarea Duhului sfânt, care se va începe în ziua numită dimineața la oarele 7 în biserică catedrală din Sibiu.

Sibiu, 7 Ianuarie, 1908.

Comisariul consistorial:

Mateiu Voileanu m. p.
protopresb. ases. cons.

Salvarea școalelor noastre.

Sibiu, 13 Ianuarie n.

E ziua ultimă a anului, care pentru relele ce ni le-a adus, poate fi numărat cu drept cuvânt între anii cei mai fatali cari au trecut peste poporul român din patria aceasta, în cursul trecutului seu destul de lung și destul de sbuciumat. Se mulțămim deci ceriului că am scăpat de el, și se rugăm ceriului, să

ne trimită ani mai buni decât cel expirat.

Dacă am scăpat însă de anul, care ne-a adus luptele cele grele, purtate, durere, fără succes, pentru salvarea școalelor noastre confesionale, cari formează o parte din însăși viața noastră națională, nu am scăpat de moștenirile cari ne au rămas dela el, de grijele cele mari ce trebuie să le avem cu privire la salvarea școalelor noastre și de sarcinile cele grele, cerute pentru a le putea vedea salvate.

Lupta purtată în anul ce expiră pentru apărarea școalelor noastre confesionale va trebui deci să fie continuată și în anul care mâine să începe, firește, pe alt teren, în altă direcție, și rezultatul pe care-l va da această luptă va trebui să fie de așa, ca se putem uita barem în parte năcazurile și durerile pe cari ni le-a pricinuit anul care astăzi își încheie existența.

Un bun început s'a făcut deja pe calea înțeleasă de noi. Mai multe comune, și din cele bine situate, dar și din cele mai sărace, au grăbit deja de pe acum a se pronunța pentru susținerea școalei confesionale române cu orice preț și cu orice jertfe, din propriile puteri, fără a recurge la ajutorul de stat, dat între condițiunile, cari ne despoaie școala de caracterul ei confesional și românesc. Și avem firma speranță, că în cursul anului care mâine se începe vor veni și celelalte comune bisericești, toate câte pot, și vor declara și ele, că vreau să conserveze caracterul confesional al școalelor lor cu orice preț și vreau să aducă pentru ele toată jertfa cerută.

Astfel apoi, din o nefericire cu care ne-a atins soarta, vom putea să facem act de vârtute națională, arătând lumii, că nu este putere, care să ne poată despărți de

scumpele noastre comori naționale, de biserică și de școală.

Intrând cu astfel de prospecte în noul an care se începe mâine, nu înțelegem de loc rostul tânguilor ziariului „Drapelul” din Lugoj, care într'un număr mai recent adresa niste apostrofări aspre Arhiepiscopului nostru, învinuindu-l, că nu știu se facă alta, decât reproduc „cliseurile vechi ale pastoralilor, în cari se variaza an de an aceeași temă”, incolo, nimic, dar chiar nimic. Indolență revoltătoare. Nici o orientare, nici un cuvânt de mângâiere. Parcă nu iar privi de loc întreaga afacere (a școalelor, bine înțelese) pe care au tras-o pe panta birocratică, lipsită de duh și de suflet!

Dacă înțelegem bine pe confrății din Lugoj, părerea lor este, că nu s'a făcut destul de mult, că nu s'a făcut tot ce ar fi trebuit să fie făcut, pentru ca școalele noastre confesionale să fie salvate.

E frumos și e și ușor a se pune pe hârtie, că Arhiepiscopii nostri trebuiau să facă tot pentru susținerea școalelor noastre ca școale confesionale române, dar credem că e foarte greu a defini acest tot, a stabili punct de punct „cel sigur tot”, care poate să dea rezultatul dorit de toți. Și nu credem să se angajeze nici confrății dela Lugoj la o lucrare de natura aceasta!

Dar chiar dacă s'ar angaja și ar face precizarea acelui tot cu o minuțioasă vrednică de admirația tuturor, și chiar dacă și Arhiepiscopii nostri ar accepta de bună și corectă linia de conduită, planul de bătaie, ca să zicem așa, al „Drapelului”, Arhiepiscopii nostri totuși nu s'ar putea apuca de capul lor de executarea planului, pentru că nu ei sunt mai marii în conducerea afacerilor noastre bisericești-scolare, ci forurile competente constituționale.

Biserica noastră are întocmiri

și așezăminte constituționale. Tot ce se face, chiar și acel tot, despre care „Drapelul” crede că nu s'a făcut, trece prin corporațiunile competente, pe cari Arhiepiscopii au datorința să le consulte totdeauna, să le iee avizul și să le execute hotărârile.

Dacă cumva în privința aceasta știe „Drapelul”, că nu s'a făcut tot ce trebuia să fie făcut, binevoiască și spună. Noi însă așa știm, că nimic nu a fost întreprins. Consistoriul metropolitan, cea mai înaltă corporațiune în biserică noastră, a fost convocat la timp pentru a fi consultat, și consistoriul metropolitan a decretat susținerea tuturor școalelor confesionale române, fie cu orice jertfe, și a indigestat consistoriilor eparhiale cele ce au de făcut și de urmat. Consistoriile eparhiale apoi la rândul lor au luat toate măsurile de lipsă pentru executarea promptă a celor decretate din partea consistoriului metropolitan, însărcinând organele subalterne se caute, ca urcarea salarelor învățătoarești să se facă, în înțelesul noii legi școlare, încă de acum în parohiile cari sunt în stare să aducă jertfele cerute, iar cu privire la cele mai slabe, cari nu sunt în stare să mai poarte sarcini noi, se adune datele de lipsă, pentru a putea fi ajutate acestea din fondurile centrale, ori pe altă cale.

Credem, că în aceste măsuri, luate din partea forurilor bisericești acuzate cu „indolență” din partea „Drapelului”, se cuprinde deja acel tot înțeles de confrății dela Lugoj, iar mai mult nu se putea face. Că afacerea a fost pusă pe panta birocratică, e de sine înțeles, pentru că nu va aștepta nici un om cu judecată sănătoasă, ca Arhiepiscopii să meargă din comună în comună, cu desagii plini de tipărituri, și se comunice credincioșilor hotărârile consistoriului metropolitan. De aceea au doară organe mijlocitoare, ca acestea se exe-

FOIȘOARĂ.

Crăciunul săracilor nostri din Sibiu.

Dela anul 1899 „Reuniunea sodalilor români din Sibiu”, împlinește an de an misiunea umanitară-creștinească, bineplăcută oamenilor și lui Dumnezeu, de a aduna dela cei cu belșug și de a împărți celor scăpătați și lipsiți, — daruri de Crăciun. Se contribuie prin această faptă creștinească la mângâierea și a celui care poate da și la celui care primește darul făcut cu inimă curată.

La asemenea ocazii localitățile Reuniunii să prefacă în bogate magazii de îmbrăcăminte, albituri, stoffe de haine, de încălzăminte, de alimente, cozonaci, zaharicale, magazii, ce-și așteaptă noii stăpâni, înghețați truște și sufletește.

Incât pentru anul de față, împărțirea darurilor adunate s'a făcut Duminecă în 23 Dec. v. c. (5 Ian. n.) dela ora 2—6 d. a., când Reuniunea locaș de binefacere și de cald adăpost a fost pentru sute de învățați meseriași, pentru copii de școală și pentru oameni scăpătați, de toate vârstele.

Impărțirea s'a făcut sub conducerea președintelui Reuniunii Vic. Tordășianu, asistat de membrii comitetului și de soția sa, profesoara Eugenia Tordășianu, care nu e mai puțin zeloasă, când vorba e de înaintarea afacerilor Reuniunii, respective a meseriașilor nostri.

În cuvântarea ce a premers împărțirii, președintele Tordășianu să repoartă la însemnătatea sărbătorilor Nașterii Mântuitorului nostru Isus Christos, care s'a născut, a viețuit, a chinuit și moarte a luat pentru a noastră mântuire. Face dare de seamă amănunțită despre darurile ce i-s'au dat și scoate la iveală frumosul act de recunoștință, arătat de următorii sodali, fosti membri ai Reuniunii, acum aflați în America: Ioan Heda, Ioan Popaiov, Constantin Moga, Ilie Slavu, măsari și Ilie Iancu, lăcătuș, dintre cari cei 2 dițăiu, pe când erau învățați în Sibiu au fost îmbrăcați din darurile de Crăciun și cari de data aceasta și-au adus aminte și ei de învățaceii săraci și au colectat între prietini pe seama lor suma de 70 cor. Aducând cuvinte de mulțumită tuturor dăruitorilor, roagă pe cei împărțiți să educe și ei mulțumită părintelui ceresc și să fie cu recunoștință față de binefăcătorii lor. Le pune la inimă să părasească lenea, pri-

nuitoarea sărăciei, să fie cu cruțare și mai presus de toate să-și țină în curățenie sufletul, trupul și îmbrăcămintea.

Purcizându-se la împărțire, cu câte un rând de vestimente nouă, anume confecționate, au fost împărțiți următorii:

Victor Baciu, inv. cismar, originar din Veștem, tatăl său ziler, mai are 8 frați, din cari 2 la școală; Vasile Suciu, inv. cismar, originar din Urșiușul-sup., tatăl său econ. sărac, mai are 8 frați, din cari unul învățacel cojocar, iar ceilalți servitori; Romul Dănilă, inv. pantof, tatăl său pantofar sărac, mai are 4 frați, din cari 1 servitor, 1 la școală și 2 minori; Nic. Luca, inv. cismar, originar din Ocna, tatăl său econom bolnav, mai are 5 frați, unul învățacel lăcătuș, 4 la școală; Lazar Măndrean, școlar, tatăl său măsar scăpătat, orfan de mamă cu încă 3 frați minori; Dumitru Tărnăvean, școlar, orfan de tată, cu încă 10 frați, din cari unii servitori, alții minori; Vasile Ișan, școlar, tatăl său tăietor de lemne, cu 2 frați minori; Ilie Babeș, învățacel tăpășier, orfan de mamă, tatăl său în spital, cu încă un frate învățacel pantofar; Traian Negrea, inv. pant., originar din Feldioara-săcuiaș, tatăl ziler, mai are 7 frați; Ilie Vermeș, inv. măsar, originar din Ocna, tatăl său ziler, cu

încă 4 frați, 2 școl. și 2 minori; Antoniu Aleman, școl., tatăl său expres sărac; Traian Gligor, școl., tatăl său tăietor de lemne, mai are 6 frați; Ioan Bot, școl., tatăl său tipograf, mai are 3 frați minori; Marcu Gligor, învățacel rotar, originar din Am-poite, orfan de tată, mai are 7 frați, din cari 1 sodal faur, 2 la școală și 4 minori.

Între cei împărțiți cu ghetete nouă și cu câte un rând de vestimente vechi reparate, se află și învățacelul faur Victor Marienescu, care s'a prezentat în opinci și în îmbrăcăminte țărănească, dupăcum să poartă în Mogoș (Munții-Apuseni). Ca un ce nou, celor mai mulți învățacei meseriași li-s'au dăruit pe lângă pălării și căciuli nouă și câte o perie de dinți, prav de dinți și câte o bucată de săpun.

Puțini, foarte puțini au rămas nemângâiați din belșugul, de care dispunea generoasa Reuniune a modestilor și nepretențioșilor nostri meseriași.

Fie, ca lacrimile vărsate de săracii nostri să serviască drept cea mai înaltă răsplătă pentru toți aceia, cari jertfe au adus pe altarul acestei cauze sfinte.

„Cu noi este Dumnezeu!”

Biblioteca Județeană ASTRA

230P

cute aceea ce se hotărăște din partea celor competenți!

Ar fi bine deci să se scrie mai cu băgare de seamă în chestii delicate, cum e și chestia școalelor, și peste tot, ar fi bine să nu se pronunțe nime în cauze pe cari nu le cunoaște din destul, pentru că urmarea e, că trebuie să susțină lucruri închipuite, neadevărate, dictate de cele mai de multeori numai de fantazia proprie. Și apoi să se mai țină în vedere și împrejurarea, că nu tot ce se face din partea forurilor noastre bisericești în chestii mai însemnate poate să fie legat de limba clopotului mare și adus la cunoștința publică pentru a se alarma lumea. Sunt și lucruri, cari nu pot să fie spuse în publicitate. Domnii dela „Drapelul” vor ști că din cari motive!

Să nu învinovățim deci pe nime pe nedreptul, și mai ales, să nu aducem învinovățiri acelora, cari nu vorbe aspre, ci cuvinte de laudă merită, ci toate silințele noastre să meargă într'acolo, ca să capacităm comunele noastre bisericești cu stare cât de cât mai multămitoare, să aducă din propriile lor puteri jertfele pe cari le cere noua lege a școalelor, pentru că, dacă e să perdem ceva din aceea ce formează parte din sufletul nostru, din școala românească, să perdem partea cea mai mică posibilă. Presa română a dat și până acum bună mână de ajutor organelor noastre executive bisericești. O rugăm, ca nici în viitor să nu le lipsească de acest valoros și binefăcător sprijin al ei, și atunci sigur vom ajunge la scopul de toți dorit, iar pe seama poporului nostru vom câștiga un nou titlu de glorie și de laudă, în fața lumii culte!

Iar acum lăsăm să urmeze o scurtă dare de seamă despre aceea ce s'a făcut în Sibiu pentru apărarea și salvarea școalelor confesionale române.

I. Art. de lege XXVII din 1907, cu excepțiunea §§-ilor 2, 3 și 20, a intrat în putere de drept cu 1 Iulie 1907. Deoarece dispozițiile acestui articol de lege privesc școalele conf. din întreaga metropolie, I. P. S. Sa Dl. Arhiepiscop și Metropolit Ioan Mețianu a convocat de urgență consistoriul metropolitan, ca organ de executivă supremă al bisericii noastre. Consistoriul metropolitan s'a și întrunit în cursul lunii August 1907 și cu datul 21/VIII 1907 a compus „Instrucțiunea” (care în nucleu conține dispozițiile legii și dă unele îndrumări cu privire la conscrierea venitorilor pentru regularea salariilor învățătoarești. Instrucțiunea aceasta s'a transpus consistoriilor sufragane pentru a se aduce la cunoștința acelor, pe cari îi privește: clerului, învățătorilor și susținătorilor de școale, adică poporului credincios.

II. Pentru că preoții noștri, ca directori școlari, să cunoască pe deplin și în toate amănuntele dispozițiile legii și mai ales îndrumările cuprinse în „Instrucțiunea” ministerială dată întru executarea legii, ref. școlar arhidiecezan a tradus pe românește legea și Instrucțiunea, iar Consistoriul prin circularul său din 27 Septembrie 1907 Nr. 10327 școl. împreună cu Instrucțiunea consistoriului metropolitan le a împărțit organelor competente, pe lângă îndrumările și sfaturile necesare.

III. Pentru a însușiți mai mult pe protopresbiteri, ca organe cari vin în imediată atingere cu poporul și pentru a le da unele îndrumări mai speciale, cari nu totdeauna pot fi comunicate pe calea circularelor, și în fine, pentru a afla din gura lor starea sufletească și materială a poporului, toți protopresbiterii din arhidieceză au fost convocați în două grupuri pe zilele 13 și 22 Noembrie 1907 la consfătuire confidențială în reședința arhiepiscopicească. Decursul acestor consfătuiri a fost pe cât de interesant, pe atât de instructiv.

Concluzele luate în aceste conferințe au să se execute până la finele lui Februarie 1908, pentru că de timpuriu să se poată face raport și sinoadelor diecezane.

IV. Ca urmare văzută a acestor consfătuiri, conz. arh. de urgență a dispus tipărirea protocoalelor pentru fasonarea venitorilor și cu circularul său din 13 Decembrie 1907 Nr. 11308 Școl., le-a împăr-

țit oficiilor protopresbiterale pe lângă sfaturile și îndrumările de lipsă.

V. I. P. S. Sa Arhiepiscopul și Metropolitul Ioan Mețianu, în pastorală sa de Crăciun în cuvinte cu adevărat părințești, calde, pline de iubire și însuflețire a îndemnat și sfătuit pe popor la aducerea de jertfe pentru salvarea celei mai scumpe instituțiuni, a școlii confesionale.

VI. În înțelesul §-ului 19 din lege, limba magh. are să se propună după un plan de învățământ statorit de guvern, în conțelegere cu autoritatea supremă confesională. Guvernul a comunicat proiectul planului său de învățământ la 23 Oct. 1907 (Nr. 2502 Pres). I. P. S. Sa imediat s'a pus în conțelegere cu celelalte consistorii sufragane și a convocat o anchetă de bărbați specialiști, care să studieze proiectul guvernului și să-și facă observările de lipsă. Ancheta s'a întrunit în zilele 8 și 9 Noembrie 1907 și studiind proiectul guvernului l-a aflat vătămător, atât din punct de vedere pedagogic, cât și din punct de vedere al dreptului și legii. S'a făcut o remonstrațiune temeinică, care s'a înaintat guvernului la 14 Decembrie 1907.

VII. S'a făcut în fine, demersuri pentru asigurarea salariilor învățătoarești în termen cât mai apropiat, și s'au dat și alte îndrumări speciale, cari nu privesc publicitatea.

„Tribuna” din Arad apreciază în articolul de fond al numărului de Sămbătă în modul următor pastorală de Crăciun a Înalt-preasfințitului Domn Arhiepiscop și Metropolit Ioan Mețianu:

„Dintre toți arhierii celor două biserici ale neamului, unul singur s'a gândit cu prilejul acestor sfinte sărbători la aceasta mare și extrem de importantă chestie, care ne preocupă pe toți: la școală, îndemnând cu cuvinte însuflețite poporul la jertfă pentru școala națională. Acesta este I. P. S. Sa mitropolitul Ioan Mețianu, care în locul cuvintelor banale ale obicinuitelor pastorale, cu cari se lungesc de cele mai de multeori în mod cu totul inutil slujbele lungi ale sărbătorilor, a trimis credincioșilor cuvinte simțite, cuvinte cari au aflat ecou în toate inimile. Ne face o deosebită plăcere să constatăm, că pastorală I. P. S. Sale a făcut o excelentă impresie, nu numai între credincioșii săi, ci în toată lumea românească. Și suntem convinși, că sfaturile I. P. S. Sale nu vor rămânea fără rezultat...”

„Prietenii noștri slavi”. Primim știrea următoare: După ce Românii din comuna Oreșat, comitatul Timișului, au fost hotărâți despărțirea lor de către Sârbi și intențarea procesului pentru împărțirea averii comune, și-au fost ridicat o capelă, în care preotul Ioan Mitar, trimis acolo din partea consistoriului din Caransebeș, făcea serviciul divin în limba noastră. De atunci Sârbii au început să perzecute pe ai noștri în mod ne mai auzit. Preotul sârbesc nu permitea să se tragă clopotele dacă murea vreunul dintre cei „necredincioși”, iar episcopul sârbesc a protestat în contra constituirii „ilegale” a Românilor în parohie proprie românească.

Fostul vicecomite al comitatului Timiș, Sârb renegat, Alexandru Ioanovich, ca făptuire ultimă a activității sale comitatense, a aflat că e motivată protestarea Sârbilor. A decretat deci constituirea Românilor de nevalidă, a îndrumat pe preotul cercual se închidă capela și să dea pe preotul nostru afară din comună, iar în urmă a declarat, că în contra hotărârii sale nu admite recurs! Românii s'au adresat numai decât pe plânsoare consistoriului din Caransebeș, cerându-i ajutorul, iar consistoriul a însărcinat pe dl. avocat Dr. Emil Babeș din Budapesta cu înaintarea unei remonstrațiuni la locurile competente. Să sperăm, că guvernul va face dreptate și va cassa hotărârea revoltătoare a unui scrințit la minte.

Pastoralele arhierilor noștri.

În numărul de Crăciun am publicat pastorală I. P. S. Sale, Arhiepiscop și Metropolit Ioan Mețianu, adresată în preajma sărbătorilor credincioșilor săi din Arhidieceză, iar astăzi publicăm pastorală de Crăciun a Preasfințitului Domn Episcop Nicolau Popea al Caransebeșului, rămânând, ca în numărul viitor să aducem pastorală Preasfințitului Sale, a Domnului Episcop Ioan I. Papp dela Arad. Pastorală adresată credincioșilor din dieceza Caransebeșului e următoarea:

Iubit cler și popor!

Omul este cea mai aleasă făptură a lui Dumnezeu, căci este făcut după chipul și asemănarea lui Dumnezeu, după cum cetim în sfânta scriptură. El, omul, fiind compus din trup și suflet, leagă, așa zicând, pământul cu cerul, căci trupul lui este din pământ, iar sufletul este acea schintee dumnezeiască, carea, nefind din pământ, ci ieșind din suflarea lui Dumnezeu, nu are nimica comun cu pământul, ci are chemarea, să se înalțe către Dumnezeu, dela carele a ieșit. Căci zice sfânta scriptură: „Dumnezeu a format pe om din pământ, și a suflat asupra lui suflare de viață și omul deveni viu și însuflețit”.

Astfel fiind, omul este în neîncetată luptă, căci trupul îl trage către cele pământești, iar sufletul se năzuiește spre cele cerești. Sufletul se întoarce la Dumnezeu, care l-a dat pe el”, zice sfânta scriptură. Armele sufletului în această luptă sunt: mintea luminată de cuvântul lui Dumnezeu și voința întărită de cuvântul lui Dumnezeu. Acestea au chemarea să înfrângă armele trupului, cari sunt deosebite patimi omenesti, ce izvoresc din plăcerile lumești sau trupești. Sfârșitul acestei lupte: fericirea sau nefericirea, atârână dela aceea, că cine rămâne învingător, sufletul său trupul? Sau cu alte cuvinte, cine izbuteste să conducă pe om în viața lui pământească: mintea luminată de cuvântul lui Dumnezeu, în legătură cu voința întărită de cuvântul lui Dumnezeu, sau plăcerile lumești cu patimile omenesti?

În timpul de demult, înainte de Nașterea Mântuitorului Iisus Cristos, izbucniseră ca să ajungă la putere plăcerile lumești, patimile omenesti; acestea conducând, guvernau omenirea, și de aceea omenirea ajunsese în stare de nemulțumire, de nefericire. Nimeni nu se cugeta la suflet, ci numai la trup. Plăcerile lumești, patimile omenesti, subjugaseră mintea și voința, acestea deveniseră sclavele trupului, și de aceea omenirea ajunsese în stare de nemulțumire, de nefericire. Cei bogăți erau partea cea mai mare cruți față de cei săraci și supuși lor; ei alergând toți după plăceri, simțurile lor se tâmpiseră; viața în ochii lor nu avea preț. Saracii, oamenii de rând, în astfel de împrejurări de asemenea nu se puteau simți fericiți, viața nici în ochii lor nu putea să aibă preț.

Atunci — în această stare a omeniei — sosi plinirea vremii, și Dumnezeu tatăl trimise în lume pe unul născut fiul său. Domnul nostru Iisus Cristos se naște în Vitelemul Iudeei, pentru că să elibereze sufletul din sclăvia patimilor trupului; pentru că să readucă omenirea la cunoașterea adevăratului Dumnezeu, luminându-i mintea cu învățătura lui Dumnezeu ca cunoscând pe Dumnezeu să-l iubească, și astfel să voiască ceea ce plăcut lui Dumnezeu, iar nu ceea ce place trupului.

Astăzi, iubitorii credincioși, sărbăm Nașterea Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Cristos, și eu închinându-mă cu umilință dumnezeescului prunc, sufletul meu îngrijat de bunăstarea și fericirea voastră temporală și vecinică, de bunăstare și prosperarea sfintei noastre biserici, simțesc lipsa, să vă adresez câteva cuvinte, cari să netezască calea către această bunăstare, prosperare și fericire, a voastră iubitorilor, și a sfintei noastre biserici.

Întreb deci: Care este menirea sau chemarea oamenilor aici pe pământ? Răspunsul la această întrebare se cuprinde, iubitorii mei, în cuvintele Mântuitorului nostru Iisus Cristos: „Fiți desăvârșiți precum și tatăl vostru cel cereș desăvârșit este”. Deci, chemarea noastră este, ca să stăm în legătură, prin religione, cu tatăl nostru cel cereș, și în această legătură să căutăm a ne dezvoltă puterile noastre sufletești între cari cu deosebire mintea și voința, ca astfel înădușind patimile sau pofele trupești și năzuind spre desăvârșire, să ne asigurăm fericirea pământească și cea cerească. Ajungerea noastră la ținta

dorită atârână deci dela noi înșine, dela lucrarea, dela munca noastră binecuvântată de Dumnezeu. Dară, pentru că Dumnezeu a zis: „Creșteți și vă înmulțiți”, de aci urmează, că omul lucră nu numai pentru sine, ci și pentru urmașii săi, și astfel dela noi atârână, nu numai desăvârșirea noastră, fericirea noastră, ci și a urmașilor noștri. Cu alte cuvinte, viitorul este în mâna noastră.

Și așa și este, căci, cine se folosește de agoniseala părinților, dacă nu fiii lor? Și dacă astăzi ne bucurăm de o biserică liberă și bine organizată, oare nu este aceasta de a se mulțami ostenelelor și înțelepciunii înaintașilor noștri? Și dacă așa este, atunci viitorul bun și fericit al singuraticilor familiei atârână dela înțelepciunea și chibzuința părinților de familie. Iar viitorul neamului nostru, al bisericii noastre, depinde dela înțelepciunea și bunăchibzuința noastră a tuturor.

Nu cred să se afle un unic părinte de familie, care să nu dorească, ca următorii lui să fie binevăzuți în societate, să fie bine situați și îngrijiți și ca urmașii lui să trăiască din neam în neam. Și nu cred să se afle nimeni din noi, care să nu dorească, ca neamul nostru românesc, ca biserica noastră să nu înainteze, să nu se desvolte, să nu aibă trecere între celelalte popoare, și să nu viețuească în veci.

Ei bine, dacă astfel stă lucrul, care este mijlocul pentru de a asigura acestea? Mijlocul, prin care se pot acestea ajunge, se cuprinde în cuvintele Mântuitorului Iisus Cristos: „Fiți desăvârșiți, precum și tatăl vostru cel cereș desăvârșit este”. Va să zică să nizuim, ca să ne împlinim chemarea noastră aici pe pământ, adică, să ne silim să ajungem la desăvârșire, prin dezvoltarea puterilor noastre sufletești.

Noi, atât ca indivizi singuratici, atât ca popor, deosebit de altele după limbă, după datini, după origine și după însușiri sufletești, cât și ca biserică cu organizațiune frumoasă, viețuim între alte popoare cari toate își dau silința să înainteze, să se dezvoltă și să-și asigure un viitoriu respectat. În această direcțiune există între popoare o emulațiune, o întrecere, care din care dorește să ajungă mai sus, mai fericit, mai asigurat. Și pe când în timpurile vechi popoarele se foloseau în această întrecere de armele puterii fizice, cari derănuau totul ce le sta în cale, astăzi popoarele se folosesc de armele științei, ale culturii. Cel mai înaintat în știință, în cultură, se ridică peste celelalte, le supune, sau le conduce, dacă nu le nimicește.

Și dacă așa stă lucrul, precum în faptă așa și este, trebuie să ne dăm o deosebită silință, ca să ne dezvoltăm puterile noastre sufletești, ca să înaintăm în știință și în cultură. Să dezvoltăm puterile noastre sufletești, să înaintăm în știință și în cultură, ca așa să ținem pași cu popoarele conlocuitoare, păstrând într'una legătura noastră cu Dumnezeu, legea noastră, din care legătură izvoresc lumina cea adevărată, căci zice Mântuitorul Iisus Cristos: „Eu lumină am venit în lume, ca toți cei-ce cred în mine să nu rămână în întunec”. Apoi luminați de aceasta lumină dumnezească, trebuie să lucrăm mai departe, zidind, ca niște măestri pricepuți pe temelia învățăturilor Domnului nostru Iisus Cristos, căci după cum zice sf. Apostol Pavel: „Nimeni nu poate pune altă temelie, decât aceea care a fost pusă, și această temelie este Iisus Christos.”

Stând neclătiți în legătură cu Dumnezeu, la lumină blândă și pe temelia învățăturilor Mântuitorului, să ne silim apoi a ne îmbogăți mintea noastră cu cunoștințele trebuincioase astăzi, a ne nobilita inima și a ne întări voința spre lucruri bune și folositoare.

Eu, iubitorilor, când zic acestea, am în vedere cu deosebire tineretul, care astăzi stă sub aripile ocrotitoare ale noastre, sub conducerea și grija noastră, dar ca mâne este chemat a conduce și îndrepta afacerile caselor noastre, afacerile neamului nostru, ale bisericii noastre. Am în vedere tineretul nostru, care nu este alta decât viitorul nostru. Am în vedere soarta noastră, viitorul nostru, care prin tinerime este în mâna noastră.

Voim să ne asigurăm viitorul? Și oare cine nu voeste aceasta? Trebuie dar se grijim de creșterea fiilor noștri, a tinerimei. Trebuie se grijim, ca să creștem caractere, adică, oameni cu frica lui Dumnezeu, deștepți, cu inimă nobilă și voință tare spre tot ce este bun și folositor, oameni vrednici, conștii de demnitatea lor omenască, cari cunoscând binele și adevărul să si năsuiască spre acesta fără șovăire. Dacă am isbit să creștem din fiii noștri astfel de bărbați, atunci putem fi siguri, că neamul și biserica noastră va fi respectată între popoarele conlocuitoare, neamul nostru nu va peri.

Și eu cred, iubitorilor, că nici nu este greu să ajungem la acest rezultat. Se cere numai voință. Și voință trebuie să avem, dacă dorim ca să nu perim, sau în cazul cel mai bun să nu ajungem cutropiți de alții mai vrednici.

Frica lui Dumnezeu, și prin aceasta cinstirea legii noastre strămoșești și iubirea față de biserică se sădește în inimile tinerimei noastre întâi și întâi în sinul familiei, prin cuvintele și faptele părinților. De aceea mult greșesc acei părinți, cari în fața fiilor lor se slobod la glume, la cuvinte urâte, la batjocuri, la sudalme asupra lui Dumnezeu, asupra serviciilor dumnezeiești și asupra slujitorilor lui Dumnezeu; cari se slobod la fapte oprite și imorale, la băută, la furtigașuri și poate și la lucruri cu mult mai groaznice. Mult greșesc, dar și mare răspundere vor avea înaintea lui Dumnezeu. Pedepsa îi ajunge încă aici pe pământ, căci astfel de părinți vor avea să suferă multă necinste, ocări și suferințe de la fiii lor. Samanta fricei lui Dumnezeu, a religiozității și moralității, sădită în inima tinerimei, prinde rădăcini prin cercetarea sângeroasă a sfintei biserici și prin învățăturile de cari se împartășesc în școală și biserică.

Pentru luminarea minții servește școala, dar și aici casa părintească trebuie să lucreze mână în mână cu școala. Toate neamurile înaintate țin mult la școală. Cu cât un popor este mai înaintat, mai cultivat și prin urmare în mai bună stare, cu atât mai mult grijește de școală. Se cere deci iubitorilor, ca și noi se ținem la școlile noastre. Să nu fim sgârșiti, când e vorba de școală, căci banul dat pentru școală aduce câștig înșutit. De aceea se și zice: „Ai carte, ai parte”. Va să zică, ai parte din bunurile lumii, căci prin carte, adică prin minte luminată de școală ajungi mai ușor la aceste bunuri, mai ușor suportai lupta cu neajunsurile vieții.

Mintea luminată prin școală mai ușor va putea afla mijloacele pentru subsistență, pentru viață, căci economia luminată va putea mai, cu câștig să-și poarte economia, să lucreze câmpul și se cultive feluritele ramuri de economie, iar meseriașul și neguțatorul luminat de școală mai cu înțelegere își va purta meserie, neguțătoria și așa mai mult câștig va avea. Mintea luminată dă putință omului, ca mai ușor să cunoască ce e bine și ce e rău.

Dar iubitorilor, se mai cere ca deodată cu îngrijirea pentru luminarea minții să îngrijim și pentru nobilitatea, cultivarea inimii, ceea ce de asemenea are să se facă, atât în casa părintească, cât și în școală.

Luminarea minții și cultivarea inimii să meargă alături. Prin religione, prin aplicarea în praxă a învățăturilor Mântuitorului Isus se ajunge mai ușor la nobilitatea inimii. Inima nobilă se deosebește prin blândete, bunățate, iubirea de aproapele, facere de bine din dragoste curată față de deapropoale. De aci vedem, că nu toți cei ce au minte luminată, au și aceste însușiri. Căci pot să fie oameni luminați, iscușiți, dar la inimă împetriți, plini de ură, pismă și răutate față de aproapele, răsunători, neîndurați. Și vai, acești oameni sunt mai răi decât fiarele sălbatice. Căci pe când fiara sălbatică după firea ei sugrumă pe altele și chiar și pe om, deodată în sălbăticia ei, sau pentru a-și stămpăra foamea, pe atunci omul cu minte iscusită, dar cu inima înrăutățită, iscodește fel de fel de apocă-uri pentru de a strica de aproapele, fel de fel de torturi sufletești și trupești pentru de aproapele său, asupra căruia își varsă ura sau răsunarea, și aceasta nu pentru săturarea foamei, ci din plăcere sălbatică, sau din lăcomie nebună.

Vedeți dară, iubitorilor, că și inima trebuie cultivată. Din inima nobilă se nasc multe binefaceri, căci unde este inima nobilă acolo domnește dragostea frățască, iar dragostea frățască este o putere nebiruită, este un izvor nesecat de bunătați. Iar, dragostea frățască netezește deosebiriile dintre oameni, dintre bogați și săraci, dintre stăpâni și slugi, dintre cei puși sus în societate și dinuie oamenii de rând. Din ea isvorește așezămintele binefacerei, așezămintele de cultură. Cel cu dare de mână, cel mai avut, nu folosește averea numai pentru sine, ci împărtășește de ea și pe cei lipsiți. Cel mai tare ajutat pe cel mai slab, cel mai înțelept povățuiește pe cel mai necunosător de lucruri. Unde este dragoste frățască și inimă nobilă, acolo nu se află egoismul, iubirea de sine, ci se sprijinesc interesele comune, obștești, folositoare tuturor.

Pe lângă minte luminată și inimă cultivată avem apoi lipsă și de voință tare. Știm, că omul are voință liberă, așa, că poate face ori bine ori rău, căci după cum zice sf. Ioan Gură de Aur: „După cum am primit harul de sus, deinde de voința noastră a face bine sau rău”. Și așa se poate, ba se și întâmplă, că deși omul cunoaște binele, el totuși face răul. De

aceea, voința trebuie întărită, disciplinată astfel, ca se lucreze numai ceea ce este bine. Și pentru ca să ajungem la voință tare și disciplinată, trebuie împedecate poftele sau patimile omenești, cari ușor subjugă voința omului și trebuie să ne exercităm, să ne dedăm a face numai a ceea ce este bine și să iubim adevărul și dreptatea! Așa se facem noi și se grăim, ca așa să facă și fiii nostri.

Astfel lucrând, iubitorilor, vom înainta spre desăvârșire, ne vom împlini chemarea noastră aici pe pământ, sufletul va birui trupul și vom asigura viitorul nostru aici pe pământ și fericirea vecinică.

Iubiților! Frica lui Dumnezeu să fie temelia lucrărilor noastre. Minte luminată, încălzită de dragostea frățască să ne povățuiască în cărările noastre. Voința statornică și neclătită să ne fie boldul năvălitorilor noastre spre țânta finală, care este desăvârșirea noastră, ca astfel să se preamărească tatăl nostru cel ceresc întru faptele noastre.

Nu este timp de pierdut iubitorilor, ci trebuie să fim treji și să priveghiem și să lucrăm, căci ispitele sunt multe. Trezvia, priveghierea și munca oțelște pe om, iar nepăsarea și tândăvie îl moleșeste. Omul oțelit și înarmat cu însușirile sufletești ce le-am atins mai înainte, e în stare să înfrunte toate greutățile, toate neajunsurile, e în stare să se țină deasupra, să însuflească și să-și asigure o existență ciuștită. Iar omul moleșit, nepăsător, care trăiește numai pentru ziua de astăzi, la cea dintâi greutate ingenuche și e cutropit de cei mai harnici.

Pe lângă toate acestea, iubitorilor, se domnească între voi bună înțelegerea isvorită din dragostea frățască. În această bună înțelegere se îmbrățișează sfânta noastră biserică și așezămintele ei, se lucrează pentru înaintarea și întărirea ei, în carea și noi ne aflăm fericirea noastră.

Remâneți întru învățarea Domnului nostru Iisus Christos, care s'a născut pentru mântuirea noastră, căci după cum zice sf. Apostol Ioan: „Origine nu rămâne întru învățarea lui Iisus Christos, ci se deapartează, nu are pe Dumnezeu”.

Iar astăzi bucurându-ne de sfânta Naștere a Domnului Iisus Christos, primiți și păstrați în inimile voastre cuvintele mele arhieriești, izvorite din inima mea doritoare de fericirea voastră, și cântați împreună cu îngerii: „Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace între oameni bunăvoire”, ca astfel darul Domnului nostru Iisus Christos și dragostea lui Dumnezeu tatăl și împărtășirea sfântului duh să fie cu voi cu toți. Amin!

Impărtășindu-vă binecuvântarea mea arhieriească sunt

Al vostru tuturor

Caransebeș, la Nașterea Domnului Iisus Christos, 1907

Voitoriu de tot binele

Nicolae Popea

episcop.

NO UȚĂȚI.

An nou fericit dorim tuturor cetitorilor, colaboratorilor și binevoitorilor ziarului nostru.

Din cauza sfintei sărbători a Anului nou, numărul proxm al foii noastre apare Vineri d. a.

Pentru învățatorii noștri. În vătătorii români din Arad, au cerut dela guvern evincenali. Inspectorul școlaelor din com. Arad, Varjassy Arpad, a adus-o aceasta la cunoștința comisiei administrative, care a ținut ședință la 7 Ianuarie n. Comisia a declarat că nu va sprijini cererea învățătorilor români, decât dacă învățatorii români vor propune limba maghiară cu succes.

„Țara Noastră” apare dela Anul Nou în format mare, ca celelalte foi pentru popor, și e revistă politică-culturală. Numărul prim, primit astăzi, are 12 pagini și un cuprins foarte prețios. Domnul Octavian Goga scrie un remarcabil articol de fond cu privire la situația politică, intitulat „Pe drum nou” și mulți alți scriitori români de seamă publică câte ceva în numărul aceste. Prețul revistei, care apare regulat în fiecare Duminică, face 5 coroane la an. O recomandăm de nou cărturarilor noștri dela sate.

Advocat nou. Domnul Dr. Ilie Popescu s' deschis cancelarie advocațională în Reghinul-săsesc (Szászrégeu), piața principală, numărul 240, lângă oficiul de dare.

Răscumpărare. Domnul Petru Cosciuc din Mediaș și-a răscumpărat feboită- rile de Anul-nou, cu 4 coroane, trimite casei arhidiecezane, ca contribuie la fondul gimnaziului din Brad.

† Wilhelm Busch, poet german, autor al mai multor lucrări literare bine apreciate, a decedat în Machtshausen, în etate de 70 ani.

Generalul Golgozcy, inspector de trupe în armata austro-ungară a fost trecut la pensie cu începerea anului 1908. Maiestatea Sa i-a adresat o scrisoare foarte elogioasă, în care îi mulțamește pentru serviciile aduse.

Concertul dsoarelor Meltz și Gmeiner, dat Vineri sara, a fost bine cercetat și bine executat. Ambele concertante au primit aplauze sgomotoase și buchete de flori, ca recompensă pentru frumoasele lor prestațiuni artistice. Publicul s'a depărtat pe deplin mulțumit.

† Nicolae P. Maniu, proprietar în Sebeșul-săsesc, după lungi și grele suferințe, în etate de 84 ani, împărtășit cu sf. taine, a decedat în 8 Ianuarie n. c. 10 oare din zi. Rămășițele pământești a le defunctului au fost depuse spre vecinică odihnă Vineri, la 10 Ianuarie n. c. la 2 oare d. a. în cimiteriul gr. or. din Sebeșul-săsesc.

„Vatra școlară”. Primim următorul comunicat: Vă aducem la cunoștință, că din cauza grevei lucrătorilor tipografi din Sibiu — nr. 10 al revistei „Vatra școlară” nu a putut eși la timp. Acest număr va eși probabil numai după Anul-Nou. Totodată vă împărtășim, că din cauza puținului sprijin dat de învățătorii noștri — din vre-o 400 abonați 200 nu și-au achitat abonamentul — apariția revistei cu începutul anului 1908 se sistează. Comitetul de redacție al revistei, „Vatra școlară”.

Zapezi mari. Din Danemarca se depeșează, că pe acolo a nins în țara întreagă atât de mult, încât ori-ce comunicație e întreruptă. Trenul expres, care venea din Copenhaga spre Berlin a trebuit să se reîntoarcă la Copenhaga iar cel din Berlin s'a oprit pe drum, fără a mai putea merge nici înainte nici înapoi.

Grăție pe seama hoțului. Consiliul comunal al orașului Oradea-mare a luat hotărâre, să ceară dela Maiestatea Sa grație-ară fostului casar orășănesc Hegedus, care a defraudat 120,000 cor. din bani orașului și pentru această faptă a fost judecat din partea tribunalului la opt luni temniță ordinară. Motivul e acela, că hoțul, prins cu fapta, a restituit banii, și prin urmare, nu e nici o pierdere. Curioase vederi au duii consilieri ai orașului Oradea-mare!

Se ieftinesc banii. După băncile mari din Londra, Berlin, etc. a venit și banca austro-ungară și a redus scontul dela 6 la 5 procente. Semnul, că situația financiară s'a îmbunătățit și că banii se ieftinesc iarăși.

Dela oraș. Consiliul comunal al orașului Sibiu s' u ocupat în ședința ținută Joi cu rugarea comunităților bisericești gr. ort. române din Sibiu cetate și suburbial iosefin, de a le uca ajutorul dat pentru susținerea școlaelor confesionale. Rugarea, firește, a fost respinsă, cu toată apărarea făcută din partea membrilor români Nicolae Ioan asesor cons. și I. A. de Preda, fisc consistorial. Pentru cultura românească orașul nostru nu are bani!

Concert în Lugoj. Reuniunea română de cântări și muzică din Lugoj aranjează astăzi, Luni, în 13 Ianuarie 1908 (la Sân-Vasii) sub dirigența dlui Ioan Vidu în pavilionul otelului „Concordia” din Lugoj concert urmat de dans. Începutul precis la orele 8 seara. Oferte marinimoase se primesc cu mulțumită și darea de seamă se va face pe cale ziaristică.

Consemnarea contribuțiilor ca răscumpărare a felicitărilor de Anul nou pentru Muzeul „Asociațiunii”.

Confirmăm cu mulțumită primirea următoarelor sume dela P. T. Domai: Arseniu Bunea, secretarul comit. grăniț, Nicolae Togan, protopop, Pant. Lucaș, căpitan în pens., toți din Sibiu, George Borzea, preot, Coveș fiecare câte 3 cor., D. Florian, căpitan, Trebinje 5 cor., Mih.

Ittu, silvicultor, Kaposvár 3 cor., Ioan A. de Preda, avocat, Sibiu, răscumpărarea felicitări or de Anul-Nou și de ziua onomastiei 30 cor., Axenta Moșoiu, Bran, 4 cor., George Wlassa, preot militar, Eger, Ioan cav. de Pușcariu, septemvir în pens., Bran, ambii câte 10 cor., Basiliu Pop de Hșan, avocat, Sibiu, Liviu Friedmann, notar, Sibot, Ioan Dregan, Dr. Moldovan, Sebeșul-săsesc, Dr. Ioan Marciac, Dr. Camil Velican, Dr. Rubin Patifa, avocați, Alba-Iulia, Vasile Duma, protopop, Lăpușul-ung., fiecare câte 5 cor., Constantin de Colbasi, Spring, Zevedeu Murășan, paroh, Dr. I. Elekes, Sebeșul-săsesc, Aurel Stoica, inginer Alba-Iulia, fiecare câte 4 coroane, Ioan Teculescu, protopop, Dr. Enea Nicola, medic, Virgil Vlad, farmacist, Alba-Iulia, Gavril Precup, profesor, Blaj, Sim. Stoica, medic, Abrud, Teodor Hermann, protopop, Dej, fiecare câte 3 cor., Iliaș Titu Uvegeș, Victor Săbăduș, I. Bojitia, avocat, Silviu Patifa, regim. 50, Brașov, Vasile Ciuta, inv. pens., Jebelin, Dr. Alexandru Fodor, medic, X. Y., Valer Velican, primcontabil la „Iulia”, Sim. Micu, protopop, Stefan Cacovean, jude cercual, Alba-Iulia, fiecare câte 2 cor., George Filipan, avocat, Alba Iulia 1 cor.

Sibiu, 10 Ianuarie 1908.

Prezidiul Asociațiunii:
Iosif Sterca Șuluflu.

Cărți și reviste.

Grainul din țara Oașului. de I. A. Candrea, cu mai multe ilustrațiuni. București, atelierele Socococ. Prețul 1 leu și 50 bani. Are și un glosariu și o hartă a țării Oașului. E o carte, al cărei cuprins e adunat cu multă migăleală și conștiință.

„Amicul Tinerimei”, revistă pentru tinerimea școlară, anul V numărul 6 pe Decembrie 1907. Cuprins bogat și variat. Mai multe ilustrațiuni. Prețul 5 coroane la an. Administrația București, Bulevardul Academiei, numărul 3. Redactor I. Moisil.

„Luceafărul”. Nr. 22, a apărut cu următorul sumar: O. C. T.: Björnsterne Björnson. A. Seoa: Cântec. (de Minna Urbantschich). Mihail Sadoveanu: Copilul nimănui. Maria Cunțan: Fragmente din „Fecioara de Orlean” (de Schiller). O. C. T.: Tatăl, de Björnsterne Björnson (traducere). Oct. Goga: Poezia vieții (de Fr. v. Schiller). G. C. Ionescu: Dela țară. I. Ciocărlan: Inimă de mamă (nuvelă). Liliac: Cântec (poezie) I. Agărbicescu: Nepotriviri (nuvelă). G. B. Duioș: Dări de seamă: „Aveva” de I. B. Hétrat. Red. și adm. Abonaților noștri. Premiile revistei „Luceafărul”. Ilustrațiuni: Björnsterne Björnson la masa de scris. Țărani și țărance norvegiane. Port din Bilbor (com. Ciug). Björnsterne Björnson (portret).

Raportul anual al societății academice române Junimea din Cernăuți, anul XXIX administrativ, dela Noemvrie 1906, până la Noemvrie 1907.

„Familia Română” revistă săptămânală ilustrată, pentru literatură, informații și distracție, va apare la Anul Nou în Budapesta. Proprietar și prim-redactor al noiei reviste va fi dl Lucian Bolcaș, redactor la „Lupta” și „Poporul Român”. Noua revistă promite a aduce și o surpriză pentru dame, începând deja cu întâiul număr. Abonamentul costă pe un an 10 cor. Numeri de probă se trimit, la cerere, dela redacția „Familiei Române”, Budapesta V. S. S. Csaky 23.

Teatru.

Luni: In beneficiul lui Spiegl „Der Kellmeister”, operetă.

M-ri: „Die Rabensteinerin”, dramă.

Pe părinți îi surprinde

când dau primadată Emulsiunea lui SCOTT copiilor cari sufer de boala englezească. Emulsiunea lui SCOTT face pe copii foarte repede sănătoși și robuști.

9 (276) 3-4

Intărește oasele

și contribuie la întreaga dezvoltare. Un astfel de rezultat însă se poate ajunge numai prin un mijloc într-adevăr bun. „Scott” conține peste tot numai părți din calitatea cea mai bună și experiența extraordinară Scotiană de efectuare face posibil, și ca „SCOTT” pentru tineri și bătrâni să fie ușor de mistuit, chiar și pentru copii a Emulsiunii „Scott” aparțină se pare dubioasă.

Prețul unei sticle originale C. 2-50. De cumpărare în toate farmaciile.

Veritabilă numai această marcă! Pescarul — ca semn de garanție al experienței lui SCOTT.

Concurs repetit.

Decretându-se prin Ven. ordin consistorial din 5 Decemvrie 1906 Nr. 10,988 Bis. filia **Copşa mare** de parohie materă de cl. III, pentru ocuparea aceleia, pe baza rezoluţiunii Preaven. Consistoriu arhidiecezan din 18 Septemvrie 1907 Nr. 9967 Bis. se publică din nou concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Emolumentele împreunate cu acest post de paroh sunt:

Porţiunea canonică 1 jugăr şi 400□ pământ, parte arător, parte fânaş..

Simbria preotească: dela 30 familii câte una ferdelă grâu şi câte una de cucuruz sfârmat, iar dela 30 familii câte o jumătate ferdelă grâu şi o jumătate de cucuruz sfârmat.

Venitele stolare anuale în sumă de 169 cor.

Prestaţiuni în zi de lucru şi anume: dela 30 familii câte una zi de lucru cu plugul, şi dela 30 familii câte una zi de lucru cu palma.

Şase stângini de lemne aduse în curtea parohului.

Concurenţii îşi vor înainta petiţiunile cu documentele recerute, subsemnatului oficiu în termenul indicat, şi sunt datorii a se prezenta în biserică pentru a cânta respective a celebra şi cuvânta.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al Mediaşului în conţelegere cu comitetul parohial respectiv.

Mediaş, 17 Decemvrie 1907.

Romul Mircea,
protopresbiter.

Nr. 13247 Bis.—1907.

[361] 3—3

Concurs repetit.

Lângă parohul neputincios Toma Fraţes din **Bacifalu** s'a sistemisat un post de capelan cu drept de succesiune.

Parohia este de clasa I.

Pentru ocuparea acestui post de capelan se publică concurs înouit cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt jumătate din venitele parohiei fasonate la coala B. cu ocasiunea întregirii venitelor dela stat şi eventualul ajutor din suma destinată pentru capelan.

Suplicele sunt de a se înainta în termenul legal la oficiul protopresbiteral al tractului Braşov.

Sibiu din şedinţa consistorului arhidiecezan ca senat bisericesc, ținută la 11 Decemvrie 1907.

Conzistoriul arhidiecezan.

Hirdetmény.

A nagyszombeni kir. törvényszék közlése, hogy Szobonvármegyébe kebeleztet Szelindek község határába eső az elpusztult szőlők területe részleges tagosításának elrendelése iránt Hallmen Márton és 140 érdektársa ottani birtokosok kérényre folytán a tárgyalást elrendelte s annak hatánapjaik 1908 évi február hó 24-ik napját d. e. 9 órákor a szelindeki községi irodába kitűzte.

Ezen tárgyalásra az összes érdekelt szőlő birtokosak azon megjegyzéssel idéztetnek meg, hogy az arra megnevezett birtokosak atagositásba beleegyezőknek fognak tekinteni.

Nagyszomben, a kir. törvényszék mint polgári bíróságnak 1907. évi december hó 17-én tartott üléséből.

Dr. Kemény
elnök.

Csegezy
jegyző.

AVIZ.

Să apărăm poporul nostru de procese fără rost. Rog respectuos preoţimea noastră să o aducă la cunoştinţă şi să îndrumeze poporul la mine care pot da informaţiuni şi îndrumări **gratuit** în afaceri sau procese civile, penale, administrative, finanţiale şi ereditare.

Cei din depărtare să-şi spună cauza în scris alăturând şi spesele de poştă, să scrie legibil numele comunei şi poştă.

Blaj, Ianuarie 1908.

Benjamin Filip sen.

(362) 2—2

agentură de informaţiune, în Blaj.

in cea mai bogată cantitate, firma

Kokeltaler

Erste Rebenveredlungsanlage

recunoscută deja de ani ca cea dintâi şi cea mai solidă

Proprietar: **FR. CASPARI,**
Mediaş, Nr. 59. (Ardeal).

Rog cereţi listă pentru preţuri ilustrată!

Lista pentru preţuri conţine scrisori de recunoştinţă din toate părţile ţării Prin urmare se poate fiecare proprietar de vie, înainte de a face comanda, încredinţa despre promptitudinea firmei şi bunătatea materialului. [307] 21—40

A eşit de sub tipariu în Tipografia arhidiecezană:

APOSTOLUL

— cu litere latine —

cu binecuvântarea I. P. S. Domn Ioan Metianu, arhiepiscop şi metropolit şi se află de vânzare la **Tipografia şi Librăria arhidiecezană în Sibiu** cu preţurile: broşat **7 cor.**, legat în pânză neagră **9-50 cor.**, ediţie de lux broşat **8 cor.**, legat după cum se comandă.

Librăria Tipografiei arhidiecezane,
Sibiu — Nagyszeben.

Aviz!

Domnilor învăţători şi directori de şcoale le recomandăm depozitul nostru de Harte geografice, Globuri terestre cu meridian, Tabele de cetit ung. şi româneşti, aprobate de Inaltul Minister reg. ung. de culte şi instrucţiune publică, precum:

	K. f.
HARTA Ungariei politică 178×127 cm.	12-65
„ „ fizică 178×127 cm.	12-65
„ Austro Ungariei politică 46×115 cm.	12-65
„ „ fizică 46×115 cm.	12-65
„ Europa politică 170×138 cm.	13-20
„ „ fizică 170×138 cm.	13-20
„ Aziei politică 176×180 cm.	19-80
„ Africei „ 132×134 cm.	14-30
„ America de Nord politică 140×108 cm.	15-40
„ „ Sud „ 128×100 cm.	15-40
„ Australia politică 172×138 cm.	19-80
„ Semigloburilor, cele 5 părţi ale pământ. 220×140 cm.	18-70
HARTELE comitatelor Braşov, Cluj, Făgăraş, Hunedoara à	—30
„ Sibiu, Turda à	—20
GLOBURI terestre simple à 6-60, 10-60 şi	20—
„ cu meridian à 10-60, 16-80, 25-20 şi	42—
TABELE de părete pentru cetit, româneşti	4-80
„ „ „ ungureşti	4-80
„ „ Istoria naturală (16 bucăţi colorate)	14-40
„ „ măsuri metrice	1-60

Asemenea oferim tot felul de recuzite pentru şcoală: ceruze, cerneală, caete, pene, etc.

Tipăriturile şcolare

compuse în înţelesul legii nouă şcolare
se află de vânzare la

Librăria arhidiecezană

cu următoarele preţuri:

1. **Protocol de primire:** coala 6 fileri, cartonat 25 coale 2 cor. 20 fileri, 50 coale 4 cor. 50 fileri.
2. **Protocol de clasificăţiune şi absenţii:** coala 6 fileri, broşat 15 coale pentru 60 băeţi 1 cor. 40 fileri, 20 coale legat pentru 80 băeţi 1 cor. 80 fileri, 25 coale pentru 100 băeţi 2 cor. 20 fileri, 50 coale pentru 200 băeţi 4 cor. 50 fileri.
3. **Cronica şcolară:** coala 4 fileri, 50 coale legat 3 cor.
4. **Protocol de inspecţiune:** coala 4 fileri, broşat 15 coale 1 cor. 10 fileri.

„Frăţia“ institut de credit şi economii

în Agnita, Szent-ágotha

primeşte depuneri spre fructificare:

fără abzicere cu 5%
pe lângă abzicere de 6 luni cu 5½%

Depuneri şi ridicări se pot efeptui şi prin poştă pe spesele institutului. Interesele se compută la semestru şi darea o plăteşte institutul.

[352] 4—6

Cea mai renumită bere

din

fabrica de bere alui Anton Dreher A. G.

în Kőbánya (Steinbruch)

se recomandă cu inzistenţă P. T. Public.

Se poate procură în cele mai bune prăvălii.

Depozitul principal se află la

M. Samuel Rubinstein,

[76] 41—

Sibiu — Nagyszeben.